

ΟΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΟΥ

Η ΡΩΜΑΝΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΕΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ

Το δραματικό τέλος ενός συμποσίου. Η επιδρομή στον κοιτώνα του αυτοκράτορος. Ένας συνωμότης κλέβει τα χέρια του Μιχαήλ! Ο τραγικός θάνατός του. Βασίλειος και Εὐδοκία. Μετά την δολοφονία. Η τρις γυναίκες με τις όψεις σχετίστηκε ο Βασίλειος. Ένα περιεργό κινηματικό δυστύχημα. Όπου ένα ελάφι αρπάζει στα κεράτα του το Βουλγαροκτόνο. Η δραματική καταδίωξη. Ο θάνατος του Βουλγαροκτόνου κ.τ.λ. κ.τ.λ.

V

Κατό τη διάρκεια του συμποσίου, η Εὐδοκία, η σύζυγος του Βασιλείου, δεν έκανε άλλο παρά να περιποιηθεί το Μιχαήλ και να χαριεντίζεται μαζί του.

Όταν τέλος, αργά τη νύχτα, οι συνδαιτημένες σπρώχθηκαν από το τραπέζι, ο Βασίλειος πρόθυμα έπληρε από το μιστόρι του αυτοκράτορα, που τράβηξε, και τον δόρησε στο δωμάτιό του. Στο κατώφλι τον άφησε, αφού προηγουμένως του φίλησε με σεβασμό το χέρι. Αμέσως ο Μιχαήλ, μαζί με δυο πιστούς του υπηρετές, άποσύρθηκε μέσα κι έπεσε στο κρεβάτι του, όπου δεν άρχισε ν' άποκοιμηθῆ βαθεία.

Τότε ο Βασίλειος, μαζί με τους άλλους συνωμότες, εισώφησε στο δωμάτιό του. Ήσαν δλοι τους όγντοι.

Μαζύ στην άπροσδόκητη αυτή επίδομη, ο αλλόθης Γράντιος, ο οποίος βρισκόταν μέσα άρχειο να φωνάξη περφόρους, αντίσσοοντας άπεγνωσμένη άμυνα κατά των συνωμοτών.

Ακούγοντας το θορόνο της πάλης αήτης, ο αυτοκράτορας έφυγσε και, ζεμηθώντας ξέσφαγα, είδη τη σσημή που διαδραματιζόταν μπροστά του...

Τότε ο Ίωάννης Χάιδιος, ένας από τους φίλους του Βασιλείου, τούδνε το σπαθί του να καταφέρνοντας ένα χτυπημα κατά του αυτοκράτορος, που έκοψε τα δυο χέρια. Συγχρόνως, ένας άλλος από τους συνωμότες έφωξε κάτω τον αυτοκράτορα από έννοιωμενο Βασιλικιανό, ο οποίος βρισκόταν είλησις στο δάλαμο του Μιχαήλ, ένα κι άλλακι βρισκόνοτουσαν μπρος στην πόρτα για να έμποδίσουν τους στρατιώτες της ύπηρεσίας να μπουν μέσα και να βοηθήσουν τον κούριο τους. Τότε ένας από τους συνωμότες είπε :

— Τού κόπημα βέβαια τα χέρια, αλλά τῆ άκούμ... Καί άμα τῆση, τι θ' άπογίνουμε έμεις ;...

Αμέσως κάποιος άλλος τράβηξε το σπαθί του κι έφωρισε κατά του Μιχαήλ, ο οποίος στεκάν όρθος στο κρεβάτι του, πλημμυρισμένος στο αίμα, στενάθοντας και καταρρομένος τους δολοφόνους, κι προπάντων το Βασίλειο. Με μιά σπαθιά του ξέσισε την κοιλιά κι' έπειτα, περιφανεος, στραφικρε προς το Βασίλειο και τῆ άνήγγειλε ότι όλα πεία είλαν τελειώσει.

Έτσι φριχτά και τρομερά πέθανε ο αυτοκράτορας του Βυζαντίου Μιχαήλ ΙΙΙ. Πέθανε, άν όχι από το χέρι, αλλά κατά διαταγήν έκενου, τον όποιον είχε κάνει συν αυτοκράτορά του. Η πένθημη προσηγία της Θεοδόθρας είχε πραγματοποιηθῆ: παραμερίζοντας με το έγκλημα δια τα έμπόδια που τον εχώριζαν άπ' το θρόνο, ο Βασίλειος είχε μείνει μόνος αυτοκράτορας.

Αμέσως με τη δολοφονία, οι συνωμότες, για να τελειώνουν μιά όρα γρηγορότερα, διασχίζοντας το Χρυσό Κέρας, κωφίονσαν το Ίερόν Παλάτιον, και, μόλις ξημερωσε, η πρώτη φροντίδα του Βασιλείου ήταν να έγκαταστήσει με μεγάλη πομψή στα διαμερίσματα της νομισματικής άυτοκρατίας τη σύζυγο τον Εὐδοκία, η οποία ως χθές άκόμη ήταν έρωμένη του δολοφονηθέντος αυτοκράτορος!...

Άλιες μέρες κατόπαν, τα Χριστούγεννα του 87, ο Βασίλειος παρουσιάζτικρε αδάντηρα μαζί της στους δρόμους του Βυζαντίου, άτάνο σ' ένα μεγαλοπρεπές όρμα που το έσορταν τέσσερα άλογα. Μερικά χρόνια άγόνοτερα, άπόκτησε άπ' αυτήν ένα γινό, που ήταν το πρώτο νομμο παιδί, και έπειτα τέσσερα κορίτσια κατά σειράν...

Καθώς είδαμε ως τώρα, ο Βασίλειος είχε συναντήσει τρεις γυναίκες στη ζωή του: τη Δανηλίδα, την λάμπλουτη Πατρινή, η οποία, με τα χρηματά της, τῆ έδωσε τα μέσα για να επιτύχη και της όποιας φρόντισε σέ όλη του τη ζωή να διατηρήσει την έπωφελη γι' αυτών φίλια. Τῆ σύζυγος

του Εὐδοκία, η οποία και πρό και μετά το γάμο τους ήταν έννοιωμένη του Μιχαήλ και μπρος στα σκάνδαλα της όποιας ο Βασίλειος έβλεπε τα μάτια του, γιατί ήξερε πως έξυτηροτούσε τις φιλοδοξίες του, και πως τῆ ήταν χρήσιμη σύντροφος. Γι' αυτό το λόγο, μετά το θάνατο του Μιχαήλ, παρ' όλα τα νέα σκάνδαλά της, την έκοάτισσε κοντά του, καταλαβάνοντας ότι, άν την έδωκε, αυτό θά ήταν επάνδριο για τη δυναστεία του. Τέλος, η τῆ τῆ γυναίκα ήταν η φίλη του Θεόκλα, η αδελφή του άτυχούς Μιχαήλ ΙΙΙ, η οποία έννοιωθε για το Βασίλειο μεγάλη έρωτική αδινιαμα, Μονάχα σ' αυτήν ο Βασίλειος δείχτικρε αίσθητός. Όταν άγοτοτερα έμαθε πως η Θεόκλα είχε πάσει φίλον κωποιον άλλον, ένα συγγρη του Βάρδα, διέταξε και τους έμιστιγώτους να τῆ τῆ δώσῆ. Το έκανε δε αυτό, όχι από ύπερβολική ζήλια, ό- τους θά υπέθετε κανείς, αλλά για πολύ πρέζυτο τους λόγους, για να άποφεληθῆ της έννοιωσῆς και να κατασχέσει την περιουσία της Θεόκλας.

Όπως βλέπετε, ο Βασίλειος παρέμεινε ως το τέλος της ζωής του πρωτόγονος και άνοήτος, με άγρια πάθη, με σκληρά και κτηνώδη ένστικτα, άκριβώς δηλαδή ο ίδιος, όπως ήταν διαν έψτασε, φτωχός και άσημος χωρικός, για πρώτη φορά στην Κωνσταντινούπολη. Ήταν επήθηδους, φιλόδοξος, τολμηρός, άγνώμων και με ταπεινά άσθηματα. Μά, κοντά σ' αυτά, ήταν και μέγας στρατηγός και μέγας πολιτικός και με τη σοφή διακυβέρνηση της άυτοκρατορίας του κατορθώσε να έξασφαλίσει στο Βυζάντιο δόξα και λαμπρότητα δυό δλοκλήρων αιώνων.

Ότοτε από είκοσι χρόνια μετά τη δολοφονία του Μιχαήλ, στις 29 Αύγουστου 886, ο αυτοκράτορας Βασίλειος ΙΒ' άπέθανε έντελώς άπροσδοκία, συντετα ενός κινηματικού άτυχήματος πολύ περιεργου.

Μιά μέρα, καθως κινηνούσε στα περικορα της Κωνσταντινούπολης, άποκαμψήθηκε από τους άλλους συντρόφους του για να καταδιώξη ένα ελάφι, έξυτηροκόσμη τηλόδ άνασπισματος. Έξέσφαγε διως το ζωο στάθμης, και χαμηλόνο τα: τα κεράτα του, όφωρισε έναντιον του αυτοκράτορα του αλόγου. Τυχώς διως τότε τα κεράτα του μπλεχτικραν στη ζώνη του Βασιλείου, τον όποιον έτσι σηκωσε έπάνω ψηλά, τον έπληρε μαζί του και άρχισε πάλι να τρέξη. Όταν οι άλλοι κινηνοί είδαν το άλογο χωρῆς τον καθάλληση του, τα έζωσαν. Καί ο τρώμος τους αύτός γίνικρε άκόμη μεγαλειότερος όταν είδαν από μακριά το ελάφι να τρέξη ξετρελλαιωμενο, έχοντας μελεγειμένο στα κεράτα του το Βουλγαροκτόνο... Τῆ κάκου προσπάθησαν να το φτάσουν... Κάθε φορά που το πλησιάζαν, το ζωο, παίρνοντας νέα όρμη, ξανόγινετα μακριά.

Στο τέλος, μερικοί στρατιώτες της φρουρας, κάνοντας μιά έξυτηνη στροφή, κατορθώσαν να άποκλείσουν το ελάφι.

Τότε ένας άπ' αυτους, πλησιάζοντας το ελάφι, κατορθώσε να μιά σπαθιά να κόψη τη ζώνη του αυτοκράτορος. Αμέσως ο Βασίλειος, κωλίστικρε κάτω στη γῆ άνασπιστός...

Σέ έλεεινή κατάσταση τον μετέφεραν στα άνάτορα, όπου, έπειτα από δυό ήμερες, πέθανε σέ ήλικία έβδομήμητα τρισάφων έτών, άφήνοντας στο θρόνο τον πρώτοστον γινό τον Λέοντα, για τον όποιον ύά μιλήσομε στο προσεχές.

Η σύζυγος του Βασιλείου Βουλγαροκτόνου Εὐδοκία μετά των υιών της Λέοντος και Αλεξάνδρου

ΖΩΑ ΚΑΙ ΖΩΑ...

Ή κυρία προς τῆν ύπηροτέρα.—Γιατί χτυπάς έτσι τη γάτα, Μαρία; Δεν σου είπα χιλίες φορές ότι δεν πρέπει να κωκομαχερίζομαστε τα ζωα; Μ' είδες έμένα να σέ χτυπήσω έτσι ποτέ ;...

